

आप्रदिवम् (von 2. आ + प्रदिव्) adv. für immer: यथा न इदमाप्रदिव-
मेवाज्ञयममत् ÇAT. Br. 3, 4, 2, 4.

आप्रपद्म् (von 2. अ + प्रपद्) adv. bis zur Fussspitze P. 5, 2, 8. AK. 2,
6, 2, 21. H. 678.

आप्रपद्दीन adj. bis zur Fussspitze reichend (ein Kleid) P. 5, 2, 8. AK.
2, 6, 2, 21. H. 678.

आप्रातिमायव N. pr. einer Gegend; davon आप्रातिमायवक adj. P. 4, 2,
104, VArt. 34; vgl. 4, 2, 121.

आप्रावर्षम् (von 2. आ + प्रावर्ष) adv. bis zur Regenzeit ÇAT. Br. 5, 5, 2, 3.

आप्री (von प्री mit आ) f. eigentl. Gunstgewinnung, Beschwichtigung;
pl. einnehmende, versöhnende Sprüche, placationes heissen gewisse im
Ritual zu den प्रयाज gerechnete Anrufungen, welche das Thieropfer
einleiten. Roth, Erl. zu Nir. 117. 122. VS. 19, 19. AV. 14, 7, 9. स एता
आप्रीरपश्यताभिर्वे स मुञ्चत आत्मानमाप्रीणीत TS. 5, 1, 9, 3. Air. Br. 2, 4.
ÇAT. Br. 3, 8, 1, 2. 6, 2, 1, 28. 11, 8, 3, 5. 13, 2, 2, 14. KÂTJ. ÇA. 19, 6, 12. 7, 19.
अधुप्रोषितो मैत्रावरुणः प्रेष्यति प्रेषिकेतारं हेता यजत्याप्रीभिः प्रेषस-
लिङ्गाभिः ÂÇV. ÇA. 3, 2. Nir. 8, 4, 21. 22.

आप्रीत s. u. प्री mit आ.

आप्रीतयो (आ° + पा) adj. die ihm Versöhnten, Wohlgefälligen
schützend: विलुः VS. 8, 57. ÇAT. Br. 12, 6, 2, 20.

आप्लव (von लु mit आ) m. Bad P. 3, 3, 50. AK. 2, 6, 2, 23. H. 638.

आप्लवन (wie eben) n. das Eintauchen, Baden KAUC. 7. KÂTJ. ÇA. 24,
6, 41. तीर्थेषाप्लवने कृत्वा MBH. 1, 1814.

आप्लवत्रतिन् (von आ° + त्रत्) m. = स्नातक (s. d.) AK. 2, 7, 42.

आप्लव m. = आप्लव P. 3, 3, 50. AK. 2, 6, 2, 23.

आप्लाव्य partic. fut. pass. (कर्तरि and भावकर्मणोः) von लु mit आ P.
3, 4, 68.

आप्लुत 1) part. praet. pass. von लु mit आ (s. d.). — 2) m. = आप्लव-
त्रतिन् H. an. 3, 244. MED. t. 88. — Die Bedeutung स्नान Bad H. an.
beruht auf einem blossen Druckfehler (für स्नात), da das m., welches
Geschlecht H. angiebt, diese Bedeutung unmöglich haben kann.

आप्लुतत्रतिन् (von आ° + त्रत्) m. = आप्लवत्रतिन् RÂJAM. zu AK. 2,
7, 42. ÇKDR.

आप्लुन् m. Wind UṆ. 1, 153.

आप्सव (von अप्सु, loc. pl. von अप् Wasser) m. Bein. eines Manu
RV. ANUKR. in Ind. St. 1, 196.

आफूक n. Opium VAJDJ. im ÇKDR. — Vgl. अफेन.

आवद्ध (von बन्ध् mit आ) 1) adj. s. u. बन्ध्. — 2) m. a) ein festes
Band MED. dh. 28. — b) Schmuck TRIK. 3, 3, 215. MED. — c) Zuneigung
MED. — Vgl. आवन्ध्.

आवध (wie eben) m. das Umbinden AV. 5, 28, 11.

आवन्ध (wie eben) m. 1) Band H. an. 3, 342. गते प्रेमावन्धे AMAR. 38.
— 2) der Riemen, mit dem ein Ochs an's Joch oder an den Pflug ge-
bunden wird, AK. 2, 9, 13. H. 893. — 3) Schmuck H. an. — 4) Zuneig-
ung प्रेमन्, vgl. u. 1) H. an. — Vgl. आवद्ध.

आवन्धन (wie eben) n. das Anbinden, Umbinden: नशोभार्थाविमो बाहू
न धनुर्भूषणाय मे । नासिरावन्धनार्थाय R. 2, 23, 31.

आवयु, voc. आवयो, viell. N. einer Pflanze: आवयो अनावयो रसस्त उग्र

आवयो, आ ते कर्म्ममकास AV. 6, 16, 1. अनावयो schwerlich voc., wie
Padap. annimmt (अनावयो इति); viell. 3. अ + आवय (von अय् unge-
niessbar, eine für das Wortspiel berechnete Bildung.

आवर्क (von वर्क mit आ) 1) adj. ausreissend s. मुष्कावर्क. — 2) m. das
Ausreissen SIDDH. K. zu P. 4, 4, 83.

आवर्कणा (wie eben) n. das Ausreissen SIDDH. K. zu P. 4, 4, 83.

आवर्कन् (von आवर्क) adj. zum Ausreissen geeignet: मूलमस्यावर्क
P. 4, 4, 88.

आवार्ध (von बाध् mit आ) 1) m. Angriff RV. 8, 23, 3. — 2) m. Belä-
stigung, Störung, Unterbrechung, Schaden AK. 1, 2, 2, 3. P. 6, 2, 21. 8,
1, 10. MBH. 3, 12640. Suçr. 2, 135, 14. शारीर und मानस MBH. 2, 223. वी-
तशोकभयाबाध 1, 3975. आबाधकर Suçr. 1, 66, 8. °जनन 239, 9. निराबाध
adj. f. आ MBH. 3, 16289. Arô. 2, 17. Hip. 4, 12. comp. mit dem Begriffe,
der die Belästigung erzeugt und auch mit dem, der sie erleidet: अया-
बाधभयात् Suçr. 2, 213, 1. मनःशरीराबाधकर 1, 23, 14. प्राणाबाधभयेषु M.
4, 51. न प्राणाबाधमाचरेत् 54. गमनाबाधम्, वचनाबाधम् (das erste Wort
behält seinen Accent) P. 6, 2, 21, Sch. Auch f. आबाधा Suçr. 1, 70, 15. 91,
18. Vgl. अनाबाध. — 3) f. °घा Segment einer Basis COLEBR. Alg. 70.
Vgl. अवधा, अववधा.

आविलम् (von 2. आ + विल) adv. zur Oeffnung hin, d. i. erschrocken:
आविलमेव ता यास्तर्कित्वा घामुस्ता कैन् संपेषुं दधिरे ÇAT. Br. 2, 3,
2, 1. — Vgl. उद्विल.

आवुत m. Mann der Schwester (im Drama) AK. 1, 1, 2, 12. H. 332. —
Vielleicht aus आर्यपुत्र verstümmelt.

आब्दिक (von अब्द्) adj. jährlich, — jährig: आब्दिकः करः die jähr-
liche Abgabe M. 7, 129. षट्शदाब्दिक 36 Jahre während 3, 1.

आभग (von भन्त् mit आ) m. Theilnehmer, mit dem loc.: सोमो भूववपा-
नेषाभगो देवो देवेषाभगः RV. 1, 136, 4. सुत इष्टो मधवान्बोध्यभगः 10, 44,
9. VÂLAKH. 5, 6. कर्मन्कर्मनाभगम् AV. 4, 23, 3.

आभयज्ञार्त्त adj. von आभयज्ञात्य gaṇa कावादि zu P. 4, 2, 111.

आभयज्ञात्य patron. von आभयज्ञात gaṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105.

आभयिन् (von भी mit आ) s. अनाभयिन्.

आभरण (von भर् mit आ) n. 1) Schmuçk, Schmuçksache AK. 2, 6, 2, 3.

H. 630. स्याद्रूपो बाभरणं चतुर्थं परिवर्तितम् । आवेद्यं (कुण्डलादि) व-
न्धनीयं (कुसुमादिकं) च स्रेप्यम् (नूपुरादिकं) आरोप्यम् (हारादि) एव तत् ॥
Citat beim Sch. zu Çâk. 80. M. 7, 219. 222. 8, 2. 10, 56. N. 1, 12. 2, 10. R.
1, 6, 13. Viçv. 8, 10. Suçr. 2, 149, 15. Çâk. 8, 13. 80. 183. Hit. I, 16. R. 1,
4. am Ende eines adj. comp. f. आ R. 1, 9, 22. 6, 103, 4. PAÑĀT. III, 266.
— 2) Titel verschiedener Werke COLEBR. Misc. Ess. II, 49. 323.

आभर्द्दसु (आभर्त् [von भर् mit आ] + वसु) 1) adj. Güter bringend:
सो नो अयाभर्द्दसुर्व्युच्छा इहितिर्दिवः RV. 5, 79, 3. — 2) m. N. pr. Verz.
d. B. H. 37, 2 v. u.

आभा (von भा mit आ) f. Glanz, Licht H. 1512. रम्यो य उपसर्पति दी-
पाभो शलभा यथा PAÑĀT. IV, 38. Sehr häufig am Ende eines adj. comp.
(f. आ) in der Bed. Licht, Farbe, Aussehen: ज्वालैरनेकाभिः MBa. 3, 14132.
दिवकराभानि भूषणानि Arô. 1, 10. तत्र यत्प्रतिर्सयुक्तं किंचिदात्मनि ल-
क्षयेत् । प्रणालमिव प्रुद्धमं सत्त्वं तदुपधारयेत् M. 12, 27. रुकाभ 122. हे-
माभा R. 2, 114, 5. पुष्पाककेतकाभ 94, 6. श्यावाराणाम Suçr. 2, 2, 3, 5. पी-